

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. Š.**, bývajúceho v Z., proti odporcom **1/ J. J.** a **2/ J. J.**, obom bývajúcim v D., o **obnovu konania** Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3 C 343/2007, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 13 C 108/2009, o dovolaniach odporcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 2. júna 2010 č.k. 13 C 108/2009-66 a proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. marca 2011 sp. zn. 16 Co 88/2011, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaniach **z a s t a v u j e .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Odporcovia 1/ a 2/ podaním z 19. júna 2009 navrhli obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 3 C 343/2007. K návrhu na obnovu konania pripojili žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a tiež žiadosť o ustanovenie zástupcu pre konanie o obnove z radov advokátov. Návrh na obnovu konania podali na Okresnom súde Veľký Krtíš; uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. októbra 2009 sp. zn. 15 NcC 44/2009 bola vec prikázaná Okresnému súde Rimavská Sobota.

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 2. júna 2010 č.k. 13 C 108/2009-66 vyzval odporcov 1/ a 2/, aby v lehote 10 dní doplnili ich neúplné podanie z 19. júna 2009 označené ako návrh na obnovu konania. Proti tomuto uzneseniu podali odporcovia dovolanie.

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením zo 7. februára 2011 č.k. 13 C 109/2009-76 nepriznal odporcom oslobodenie od súdnych poplatkov a zároveň nevyhovel ich žiadosti

z 19. júna 2009 o ustanovenie zástupcu pre konanie o obnovu. Na odvolanie odporcov Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. marca 2011 sp. zn. 16 Co 88/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali odporcovia dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaniach odporcov konať. Kedykoľvek za konania totiž súd prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.). Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

1. Pri rozhodovaní o dovolaní odporcov proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 2. júna 2010 č.k. 13 C 108/2009-66 vzal Najvyšší súd Slovenskej na zreteľ ustanovenie § 236 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia **odvolacieho súdu**. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o **odvolaní** proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Predmetné dovolanie odporcov smeruje proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa; takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je pritom neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o tomto dovolaní odporcov zastavil.

2. V poradí druhým dovolaním odporcov – proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. marca 2011 sp. zn. 16 Co 88/2011 – je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

V zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p. musí byť každý dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa.

Odporcovia 1/ a 2/ požiadali pred 1. januárom 2012 súd prvého stupňa o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. Vzhľadom na to, že ich žiadosti nebolo do uvedeného dňa vyhovené (§ 30 O.s.p. v znení do 31. decembra 2011), postupoval súd prvého stupňa podľa § 372u O.s.p. (v znení od 1. januára 2012) a listami zo 4. apríla 2012 (č.l. 109 a 111 spisu) poučil odporcov 1/ a 2/ o tom, že v zmysle § 30 O.s.p. v znení od 1. januára 2012 súd účastníka konania, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, odkáže na Centrum právnej pomoci. V rámci tohto poučenia súd odporcom vysvetlil, že od 1. januára 2012 o žiadostiach o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov (vrátane tých žiadostí, ktoré boli podané pred uvedeným dňom) rozhoduje Centrum právnej pomoci, nie súd. Týmito listami súd prvého stupňa zároveň „odkázal“ odporcov s ich žiadosťou o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie na Centrum právnej pomoci a uložil im, aby predmetnú žiadosť podali do 15 dní; listy boli odporcom doručené 19. apríla 2012. Na doručenie týchto listov reagovali odporcovia oznámením z 23. apríla 2012, z obsahu ktorého vyplýva ich názor, že o žiadosti o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie má v ich prípade rozhodnúť súd, a nie Centrum právnej pomoci. Vzhľadom na to súd prvého stupňa odporcov opätovne písomne poučil (č.l. 114 a 115 spisu) o právnej úprave ustanovovania zástupcu pre dovolacie konanie účinnej od 1. januára 2012. Odporcovia v písomnej reakcii zo 4. júna 2012 zotrvali na požiadavke, aby im zástupcu pre dovolacie konanie ustanovil súd.

Zo spisu vyplýva, že súd prvého stupňa sa na Centrum právnej pomoci obrátil so žiadosťou o oznámenie, či ho odporcovia 1/ a 2/ požiadali o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. V spise sa na č.l. 119 nachádza elektronickým prostriedkom vyhotovená odpoveď Centra pre právnu pomoc z 8. júna 2012, v zmysle ktorej ho odporcovia do uvedeného dňa „nekontaktovali a ani nepožiadali o právnu pomoc“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v danom prípade zodpovedal postup súdu prvého stupňa nielen § 372u O.s.p., ale tiež ustanoveniu § 30 O.s.p. v znení od 1. januára 2012. Právny názor, že od tohto dňa rozhoduje o žiadostiach o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie (aj o tých žiadostiach, ktoré boli podané pred týmto dňom) Centrum právnej pomoci, zodpovedá zákonu. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatuje, že v dôsledku nečinnosti odporcov 1/ a 2/ zostal nedostatok osobitnej podmienky dovolacieho konania vyplývajúcej z § 241 ods. 1 O.s.p. neodstránený. So zreteľom na uvedené zastavil aj konanie o tomto dovolaní odporcov (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

Odporcovia 1/ a 2/ z procesného hľadiska zavinili, že sa konanie o ich dovolaniach muselo zastaviť. Vzhľadom na to im vznikla povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. júla 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková